

СЕКЦІЯ 5
КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ.
КРИМІНАЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО ТА СУЧАСНІ
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КРИМІНАЛІСТИКИ

НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ КРИМІНАЛІСТИКИ ТА СУДОВОЇ ЕКСПЕРТОЛОГІЇ
ФАКУЛЬТЕТУ № 1

УДК343.98

Руслана Андріївна НАЙДЕНКО,

курсант групи Ф2-301 ХНУВС

Науковий керівник: Приходько В. О.

ЩОДО АКТУАЛЬНОСТІ СУДОВОЇ
МОЛЕКУЛЯРНО-ГЕНЕТИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Ідентифікація злочинців завжди була одним з пріоритетних завдань, що стояли перед правоохоронними органами в ході розслідування злочинів. В різні часи з метою ідентифікації злочинців використовували такі методи, як: «словесний портрет», «антропометричний метод», дактилоскопічний. Наприкінці 20 століття був відкритий революційний – молекулярно-генетичний метод ідентифікації особи. Об'єктом дослідження останнього стала молекула дезоксирибонуклеїнової кислоти (ДНК).

В умовах сьогодення молекулярно-генетичний метод ідентифікації особи є найбільш ефективним засобом у доказуванні причетності підозрюваного до вчиненого злочину. Це сучасний метод дослідження слідів біологічного походження, який застосовується в експертно-криміналістичних установах різних країн для встановлення походження біологічного сліду від конкретної особи, спорідненості й ідентифікації невідомих трупів, статевої належності біологічного матеріалу.

Вперше про можливість дослідження молекули дезоксирибонуклеїнової кислоти сповістили англійські вчені – Алекс Джеффріс та деякі інші в 1985 році, а в 1986 році була проведена перша експертиза з використанням вказаного методу. З того часу даний напрямок у судовій медицині почав стрімко розвиватися. Можна зустріти такі його назви – «ДНК-аналіз», «генотипоскопія», «судово-медичний ДНК-аналіз», «ДНК-дактилоскопія», «геномний фінгенпринтинг».

Вченими було встановлено, що в молекулі ДНК є індивідуальні ділянки, які служать немов особистими прикметами людини, тобто вони є неповторними. Людина може постаріти, спадкові та набуті хвороби, життєві стреси змінять її фігуру та обличчя, проте кожна клітина організму, починаючи з внутрішньоутробного періоду й до самої смерті, буде зберігати свій, суворо незмінний вид

індивідуальних елементів ДНК. Імовірність того, що генетичний відбиток, чи індивідуальний код ДНК, у двох людей випадково співпадає, нижче однієї 30-мільярдної.

На даний час в Експертній службі Міністерства внутрішніх справ України функціонують сучасно обладнані ДНК-лабораторії в Києві, Запоріжжі, Вінниці, Львові, Миколаєві та Харкові. В Харківському науково-дослідному експертно-криміналістичному центрі МВС України ДНК-лабораторія розпочала роботу в 2015 році. Молекулярно-генетичні дослідження, які проводяться в лабораторіях Експертної служби МВС України вирішують наступні завдання ідентифікації особи методом ДНК-аналізу:

- встановлення належності об'єктів біологічного походження (кров, сперма, слина, волосся, м'язова та кісткова тканини) певній особі;
- встановлення слідів біологічного походження конкретній особі у змішаних слідах;
- встановлення ідентичності останків у випадках розчленування трупа та ідентифікації жертв катастроф, коли живі близькі родичі;
- визначення спадковості певних генетичних ознак людини (біологічна спорідненість) – встановлення батьків дитини у випадках спірного батьківства, дітовбивства, крадіжки, підміни дітей.

Таким чином, метод генотипоскопії нині активно застосовується у правоохоронній діяльності. За допомогою цього методу практично вирішуються завдання правоохоронної діяльності, які раніше були не розв'язними. Також наукою розробляється його найбільш широке використання у вирішенні різноманітних задач ідентифікації особи за слідами біологічного походження. Із появою цього методу наука і практика отримали універсальний інструмент ідентифікації особи.

Одержано 27.04.2019

УДК 343.13

Володимир Андрійович НЕЧАЙ,

курсант групи Ф2-102 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Заболотна Ю. В.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СЛУЖБОВИХ СОБАК ПІД ЧАС РОЗКРИТТЯ ЗЛОЧИНІВ

Для розкриття злочинів різної тяжкості застосовують різну спеціальну техніку, спеціальні засоби та залучають кінологічні служби, які за допомогою службових собак виконують покладені на них завдання, а саме по запаху відшуковують сліди, людей чи певні предмети.

Запах у криміналістиці представляє собою особливий вид газоподібних речовин (ультра субстанцій, або як ще називають деякі дослідники – ультра об'єкти), що у кримінальному процесі іменуються – ультра речовими доказами.